

Josep CLARA I RESPLANDIS

IGNASI DE FERRER I ROIG,
L'AMIC GIRONÍ DE GREGORI MAIANS

És ben sabut que, per a molts autors, Gregori Maians Siscar (Oliva, 1699-València, 1781) va ser un dels noms representatius de la Il·lustració espanyola: erudit, lingüista, historiador... Enric Moreu-Rey, que pot discutir la terminologia d'il·lustrat, no dubta a parlar d'ell com un personatge «certament excepcional, normalment ambiciós, combatiu, expertíssim en autopromoció, erudit de primera categoria, humanista, llatísta admirat a tota Europa, excel·lent jurisconsult, historiador amb un esperit crític admirable que li insuflaren els seus mestres (especialment el degà Martí), reformador prudent i glòria indiscutible del País Valencià».¹ Els estudis de Vicent Peset i Antonio Mestre, entre molts altres, n'han precisat l'aportació al moviment i el significat de la seva obra.²

Miquel Batllori, en relacionar Catalunya i València al segle XVIII i remarcar els amics catalans de Gregori Maians, assenyala: «A Girona, el seu corresponent serà el jurista Ignasi Ferrer i Roig, doctorat a Cervera el 7 d'abril de 1745 sota el patronatge de Josep Finestres, i iniciat, de primer, vers la carrera universitària. Quan l'any 1750 Ferrer fou nomenat alcalde major d'Oliva, el seu antic patró el recomanà fortament i cordial al gran amic que tenia al País Valencià, resident, llavors, a la seva ciutat nadiua; s'inicià, així, una amistat que començà deferent i cortesa, i acabà íntima o familiar: Maians fou el padrí de fonts de l'hereu de l'alcalde Ferrer. Aquest, el 1754, deixà l'alcaldia d'Oliva per retornar a Girona, i continuà conreant per correspondència una amistat tan preada».

El mateix Batllori ens indica que Ferrer tractava Maians de «compadre» i que li demanà «sírvasse favorecer a mis hijos». Bé que no pogué assolir res per a l'amic, «Ferrer continuà escrivint-li —per a desitjar-li bon Nadal i comunicar-li notícies de la seva nombrosa família— fins el 20 de desembre de 1781, val a dir, fins a la vigília de la mort de Gregori Maians».³

1. Enric MOREU-REY, «Alguns aspectes problemàtics de la Il·lustració», *Pedralbes*, 8/2 (1988), 199-210.

2. Antonio MESTRE, *Mayans y la cultura valenciana en la España del siglo XVIII*, València, Ajuntament d'Oliva 2010; Vicent PESET LLORCA, *Gregori Mayans i la cultura de la Il·lustració*, Barcelona, Curial 1975, i els dos volums de *Mayans i la Il·lustración. Simposio Internacional en el bicentenario de la muerte de Gregorio Mayans*, València, Oliva, València, Ajuntament d'Oliva 1981.

3. Miquel BATLLORI, «València i Catalunya al segle XVIII: Els amics catalans de Gregori Maians i Siscar», dins *La Il·lustració*. Obra completa, IX, València, Tres i Quatre 1997, 247-251.

Qui era Ignasi de Ferrer?

Fill del banyolí Bonaventura Ferrer Anglada, doctor en drets, i de Paula Roig Camps, filla d'Ignasi Roig Grau, notari de Girona, Ignasi Ferrer i Roig va néixer, a Girona, el 1723. Fou batejat a la catedral, el dia 22 de febrer, per Dimas Torrent, beneficiat de dita església. Dugué els noms d'Ignasi, Bartomeu, Francesc Bonaventura i Martirià. Els padrins foren Bartomeu Pla, pagès de Cornellà, i Teresa Roig, donzella, filla del notari Ignasi Roig,⁴ que aquell mateix any es maridà amb Gislè Martorell, també notari.

L'avi patern era un botiguer de Banyoles; el matern, com ja ha estat dit, un notari de Girona. Els pares es casaren el 1715, i la família va aconseguir l'ascens social a través de la carrera o professió del dret i els matrimonis entre iguals.

Un avantpassat medieval per la banda paterna, Jaume Ferrer, pagès de Fontcoberta, va donar suport a la causa reialista durant la guerra civil catalana del segle xv i es tancà a la Força de Girona quan el 1462 la reina Joana Enríquez i el príncep Ferran foren assetjats per l'exèrcit del Principat.⁵ Ferran II recompensà aquests serveis, l'any 1481, amb el privilegi de generositat.⁶ Altres avantpassats més propers foren favorables a les tesis de Felip V.

Segons el padró municipal de Girona, des de 1725, Ignasi Ferrer i Roig va residir al carrer dels Mercaders, en una casa propietat de Narcís Camps. A més d'ell, hi són atestats els pares, Bonaventura i Paula, i els germans que completaren la família. La residència posterior del grup familiar, al carrer de la Sabateria Vella, a la casa que havia pertangut a l'avi matern Ignasi Roig, és documentada a partir de 1737.

La família fou àmplia. Una tira de germans va conformar el grup durant més o menys temps: Maria Teresa (1716), Gertrudis (1717), Maria Josepa (1719-1719), Anton (1721-1801), Paula (1725), Narcisa (1726), Francesca (1729-1730), Serafina (1731-1732).

De Cervera a servidor de la monarquia

Ignasi Ferrer i Roig, després de les primeres lletres, estudià a la Universitat de Cervera, on es doctorà, l'any 1745, i va ser alumne de Josep Finestres, un dels elements més remarcats de la universitat felipista. El P. Ignasi Casanovas qualifica aquell mestre de geni providencial per a Catalunya, i afegeix: «Durante sesenta años fue en Cervera maestro de todos, la única y verdadera

4. ADG, Llibre de baptismes de la Catedral, 1713-1729, f. 96.

5. Santiago SOBREQÜÉS VIDAL, «La leyenda y la historia en el sitio "de Gerona" de 1462», *Anales del Instituto de Estudios Gerundenses*, VII (1957), 331.

6. Text del privilegi publicat, entre altres, per Pelayo NEGRE PASTELL, «La cofradía de San Jorge y la nobleza gerundense», *Anales del Instituto de Estudios Gerundenses*, VII (1957), 44-47.

Biblioteca de la Universidad (alguien le llamaba su diccionario), el iniciador y propulsor de todas las obras que se publicaron, el patrono de todos los estudiantes de mérito, el director de la imprenta, el órgano de relación de la Universidad con los sabios de dentro y fuera de España».⁷ Des d'una visió no catalana, Francisco Tomás y Valiente sosté que Finestres va ser «sin duda, el principal jurista catalán del siglo XVIII, que cultivó el comentario de las fuentes romanas [...], el estudio de instituciones del Derecho privado [...] y la elaboración de obras resumidas de jurisprudencia para uso docente».⁸

Un cop acabats els estudis a Cervera, Ignasi Ferrer va fer d'advocat de la Reial Audiència de Catalunya, i es casà, a Barcelona, el 1748, amb Teresa Singla Bayona, filla de Gaspar Singla, doctor en lleis de Barcelona.⁹ Del matrimoni en va sorgir una descendència nombrosa: Josep Anton (1753-1839), Ignasi (1754-1794), Bonaventura (1756), Maria Teresa (1758), Lluïsa, Narcissa, Gaspar (1763-1820), Maria Gaietana (1765), Paula (1767-1768), Francesc de Paula (1770-1792).

Al servei de l'administració borbònica, Ferrer va ser nomenat alcalde major d'Oliva el 1750. En aquell temps, governar era fer justícia i, ultra la fidelitat, el coneixement de les lleis era un requisit indispensable per aconseguir l'ofici. La localitat, que pertanyia al ducat de Gandia, és a la comarca de la Safor, al límit meridional de l'actual província de València. Assabentat d'aquella destinació, Josep Finestres el recomanà a Gregori Maians, el 5 d'abril de 1750: «esperando que Vm. quedará con la satisfacción de aver favorecido a un sugeto muy benemérito, como se lo enseñará la experiencia quando le trate, pues estoy cierto encontrará en él un joven de genio amable y un jurisconsulto erudito, como lo encontré yo quando lo tuve por discípulo y fui su padrino en la licencia y doctorado». I hi tornà l'endemà: «no he querido que passe a saludar a Vm. de mi parte, sin llevar un testimonio mío del singular afecto que le professo, para acordar a Vm. que yo recibiré por míos los favores con que Vm. se sirviere honrar a D. Ignacio».¹⁰

Ferrer va desenvolupar la responsabilitat administrativa a satisfacció de Maians i, el 1753, quan batejà el primer dels seus fills, Josep Anton, Gregori Maians fou un dels padrins de fonts; l'altre va ser Rosa Ciscar, que devia ser de la mateixa família de Maians.

La bona entesa va traduir-se en judicis favorables i recomanacions de Maians sobre Ferrer. El 29 de gener de 1752, el recomanà a Blas Jover y

7. Ignacio CASANOVAS, *La cultura catalana en el siglo XVIII. Finestres y la Universidad de Cervera*, Barcelona, Balmes 1953, 10-11.

8. Francisco TOMÁS Y VALIENTE, *Manual de Historia del Derecho español*, Madrid, Tecnos 1990, 4^a ed, 386.

9. Mort a Barcelona, segons la làpida amb la inscripció: «Ossera del vas del Dr. en Drets Gaspar Singla y dels seus. 1725» (Eduard TÁMARO, «Lo jorn dels morts», *La Renaxensa*, 1 de novembre de 1871, 236).

10. Ignasi CASANOVAS, *Josep Finestres. Epistolari*, Barcelona, Balmes 1933, vol. I, 411-412.

Alcázar, ministre criminal de València: «Es un caballero de Gerona, cuyo padre y abuelo merecieron de Felipe V especilísimas honras por su fidelidad y extraordinarios servicios. Tiene admirable ingenio, madurísimo juicio, grande aplicación, conocimiento y uso de ellos, i por decirlo en una palabra bellísimas prendas exteriores e interiores, de manera que es habilísimo para el estudio i trato, i para ganar voluntades. En suma, es un discípulo aventajado del doctor Finestres, i digno de que VSI le favorezca, esforzando que sea consultado para una plaza vacante en la Audiencia de Barcelona, por muerte de Don Ambrosio Morenes, i que no sólo sea consultado, sino que la logre. Yo soi fiador de una buena correspondencia [...] D. Ignacio Ferrer es íntimo amigo mío. La recomendación de sus méritos me nace del corazón».¹¹

El 24 de febrer de 1753, Maians va fer aquestes alabances del gironí a Manuel de Roda y Arrieta, polític aragonès, que més endavant arribà a secretari d'estat de Gràcia i Justícia i fou el promotor principal de l'expulsió dels jesuïtes: «además de ser mui docto, es amabilísimo en su trato, porque sabe unir la perspicacia i claridad de entendimiento con la humildad christiana, afabilidad i buen modo».¹²

Altres càrrecs

Ignasi Ferrer va continuar, al capdavant de l'administració municipal, en un altre indret del País Valencià: fou alcalde major a Castelló. De retorn a Girona, d'altra banda, va ser aprofitat per la direcció eclesiàstica de la diòcesi: Ignasi Ferrer va tenir nomenaments episcopals, en temps dels bisbes Manuel Antonio de Palmero (1756-1774) i Tomàs de Lorenzana (1775-1796):

1762, advocat fiscal.¹³

1773, jutge d'apel·lacions feudals.¹⁴

1775, advocat fiscal de la cúria i assessor de les baronies.¹⁵

1776, jutge d'apel·lacions de la bisbalia.¹⁶

A més a més, en el govern local de Girona, detingué la responsabilitat de síndic procurador general per al període 1788-1791. El càrrec, establert a Catalunya el 1760, representava un element fiscalitzador de l'ajuntament de

11. *Epistolario Mayans y Jover 2*, València, Ayuntamiento de Oliva 1995, 381-383.

12. *Epistolario de Mayans con Manuel Roda y Conde de Aranda*, València, Ayuntamiento de Oliva 1990, 148.

13. Arxiu Diocesà de Girona [=ADG], D-416, 94.

14. ADG, D-427, 113 v.

15. ADG, D-429, 115 v.

16. ADG, D-430, 4 v.

regidors vitalicis. En altres moments fou assessor del cos d'artilleria i tinent auditor.

Ferrer ascendí en la categoria social com a cavaller del Principat de Catalunya, segons nomenament de Carles IV el 1795. A part dels antecedents familiars favorables a la dinastia borbònica i les actuacions personals, va aportar 5.000 rals per a les obres del port de Tarragona.¹⁷

Final d'etapa

El nostre personatge va sobreviure a la muller intestada. En el propi testament, atorgat el 8 de juny de 1797, al moment de nomenar marmessors, confià en un sector molt ampli del cercle familiar (tres fills, un germà, dos gendres, un cunyat, dos nebots). Repetí la preferència tradicional de la família de ser enterrat a la capella de Sant Miquel Arcàngel del convent de Predicadors, sense pompa. Demanà 400 misses baixes en altars triats pels marmessors i dos aniversaris anuals a l'església de Santa Clara o la de la congregació dels Dolors. Es recordà de l'esposa premorta i deixà llegats a l'hospital i l'hospici. Condonà una part dels deutes dels clients pendents de retribuir-li la feina. El nomenament d'hereu universal va ser a favor de Josep Antoni, el fill primogènit,¹⁸ al qual encarregà de pagar al seu germà Bonaventura la legítima paterna i materna (3.500 lliures) i també un vitalici per al germà Gaspar, religiós mercedari.

El registre parroquial de la col·legiata de Sant Feliu reporta la certificació del decés, dos anys més tard, i l'enterrament al convent de Sant Domènec, a la part alta de la ciutat, com era costum en la família i havia ordenat en el testament: «Als deu mars de mil nou cents noranta y nou morí lo Dr. Dn. Ignaci de Ferrer y Roig, advocat, rebé los sacraments; jau en la iglésia de St. Domingo».¹⁹

L'inventari dels béns que li van correspondre palesa la grandària de la casa que ocupava a la plaça de la Presó, o carrer de la Sabateria Vella (a hores d'ara és el carrer dedicat a Bonaventura Carreras Peralta).²⁰ D'aquest edifici s'ha dit que «potser es tracta d'una de les més àmplies architectures domèstiques del segle XVII, en la línia de reedificació de cases nobles precedents. Així ho testimonien els salons, decorats amb una completa representació mural de temes

17. Vegeu l'apèndix I. Joan F. CABESTANY I FORT, «La construcció del port de la ciutat de Tarragona: una venda de títols nobiliaris (1795)», *Quaderns d'Història Tarraconense*, V (1985), 113-131.

18. Vegeu l'apèndix II.

19. ADG, Llibre d'òbits de Sant Feliu, 1762-1856, f. 150.

20. Vegeu l'apèndix III.

bíblics (1795?). A la façana, les restes gòtiques —com el portal i les trífores trilobulades— denoten l'envergadura de l'estructura reformada».²¹

Per les característiques de l'edifici i el gust per l'abundor de vestits, el mobiliari i els estris de casa, el luxe i la col·lecció d'objectes arribats de fora, es dibuixa perfectament l'estança d'una persona benestant i privilegiada en una societat estamental. Hi són esmentats uns quants llibres de dret civil, canònic, geografia, devoció..., però no s'inventarien obres literàries.

Entre les imatges i quadres religiosos es relacionen representacions de la Mare de Déu del Roser i de Loreto, sant Ignasi, sant Lluís Gonçaga, sant Josep, santa Teresa, santa Eulàlia, de veneració universal, però no n'hi cap del sant Narcís local, el patró de Girona, la qual cosa prova la limitació del culte a escala domèstica, quan precisament li fou dedicada una capella especial a la col·legiata de Sant Feliu.

La riquesa del patrimoni d'Ignasi Ferrer descansava sobre propietats urbanes, rurals i censos, però també en inversions en fàbriques i negocis marítims, els darrers amb gent de mar de Tossa de Mar.²² Les propietats territorials eren situades a Sarrià, Salitja, Riudellots de la Selva i Brunyola.²³

Més que un home il·lustrat, Ignasi Ferrer fou un home pragmàtic i pràctic. Pràctic en les relacions comunes de la vida, la política i els negocis. Les coses que va escriure foren únicament les relacionades amb la professió jurídica.

La descendència

Tots els fills d'Ignasi Ferrer que arribaren a la majoria d'edat aconseguiren una col·locació digna i pròpia de la classe, entrelaçant-se amb famílies de la mateixa categoria social. Com era costum en les nissagues distingides de l'època, no hi mancà la representació eclesiàstica.

El primogènit i hereu universal, Josep Antoni Ferrer Singla, es va casar primerament amb Lluïsa Marcillo Martorell (1794), d'Olot, i, en segones núpcies, amb Rosa Trullol Andreu (1799), de Cabanelles, bé que veïna de Figueres. Actuà en el govern local —en temps de l'absolutisme borbònic i del període liberal— com a diputat del comú (1782-1784), síndic personer (1799-1800), regidor (1815-1820), alcalde (1822-1823) i novament regidor (1823-1833). Havia estudiat amb els franciscans i a la Universitat de Cervera, on es graduà en dret.

21. Josep M. BIRULÉS I BERTRAN, *Guia d'arquitectura. Girona ciutat*. Barcelona, Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Demarcació de Girona 1996, 71.

22. Per als elements de Tossa, vegeu-ne detalls particulars al llibre de Mario ZUCCHITELLO, *En mar i en terra. Una història de Tossa i la seva gent (1186-1835)*, Anglès, Centre d'Estudis Tossencs 2013, i en l'article de Joan AINAUD DE LASARTE, «Capitans de Tossa a Veneçuela en el segle XVIII», dins *Miscel·lània Pau Vila*, Granollers, Montblanc-Martín 1975, 89-109.

23. Sobre la propietat de Brunyola, Ricard TEIXIDOR, «Mas Serrallonga de Brunyola. Dades històriques», *Quaderns de la Selva*, 22 (2010), 35-53.

Bonaventura es va casar, el 1786, amb Francesca Garsini de Salomó, de Barcelona.²⁴ Estudià, així mateix, amb els franciscans i a la Universitat de Cervera, on es graduà en dret. Va ser advocat de la Reial Audiència de Catalunya.

Maria Lluïsa es maridà, l'any 1775, amb Manuel Miralbell Font, ciutadà honrat de Barcelona i notari de Blanes.

Narcisa va maridar-se, el 1789, amb Ramon Vilar Llobera, jurista i regidor perpetu de Girona des de 1795, el qual ja havia detingut altres càrrecs en el govern local: síndic personer (1784-1785) i diputat del comú (1793-1795).

Maria Gaietana, casada —el 1789— amb Tomàs Frigola Verdaguer, vidu, doctor en drets, de família originària de Navata, que fou síndic personer del mateix ajuntament gironí (1793-1794).

Ignasi es graduà en teologia a la Universitat de Cervera, fou prevere beneficiat de Sant Feliu i de la Catedral. El 1788 era fiscal de la cúria. Traspassà el 1794.

Gaspar, religiós del convent de la Mercè, va ser un dels components de la setena companyia de la Croada Gironina que actuà durant la resistència de la ciutat davant dels exèrcits de Napoleó.²⁵

L'herència gironina d'Ignasi Ferrer i Roig acabà com a patrimoni de la família Carles, ja que una descendent, Rosa de Ferrer i de Manresa va unir-se en matrimoni, l'any 1848, amb Joaquim de Carles de Mendoza (1822-1895). I de la família Carles passà a mans del bisbat de Girona durant el segle xx, abans de la Guerra Civil.²⁶ Per això una part de l'arxiu Ferrer és dipositat a l'Arxiu Diocesà.

24. Els Garsini, procedents de Saint-Tropez, s'havien establert a Catalunya, a Tortosa, arran de la Guerra de Successió (Pere MOLAS, «Els cavallers catalans de l'orde de Carles III», *Pedralbes*, 16 (1996), p. 72).

25. Enrique Claudio GIRBAL, «Cruzada Gerundense», *Revista de Gerona*, IV (1880), 188.

26. Per a un breu historial de la família Carles, Jaime MARQUÉS CASANOVAS, *Guía del Museo Diocesano de Gerona*, Girona, Imprenta Gerona 1955, 2ª ed., 12-14.

APÈNDIX DOCUMENTAL

I

1795 desembre 7. San Lorenzo el Real. ACA, Reial Audiència, 1264.

Títol de cavaller del Principat de Catalunya, atorgat per Carles IV a Ignasi de Ferrer i Roig.

D. Carlos, por la gracia de Dios, Rey de Castilla, etc. Por quanto, por resolución a consulta del mi Consejo de la Cámara de diez de abril de mil setecientos novena y tres fui servido conceder a la Ciudad de Tarragona quatro títulos de Nobles, ocho de Caballeros y diez de Ciudadanos Honrados de Barcelona para beneficiarlos y con su producto acudir a la obra del Puerto de la misma Ciudad. Y ahora por parte de vos, el Dr. Ignacio Ferrer y Roig, abogado de la Real Audiencia del mi Principado de Cataluña, natural y vecino de la Ciudad de Gerona, se me ha representado: Que sois descendiente legítimo de Jacme Ferrer, labrador hacendado que fue del lugar de Fontcuberta en dicho Corregimiento de Gerona, a quien el Señor Rey Don Fernando Segundo concedió Privilegio de Generoso Caballero del referido mi Principado por su Real Despacho de veinte y tres de febrero de mil quatro cientos ochenta y uno, el qual fue confirmado por el Señor Rey Don Felipe Segundo en trece de noviembre de mil quinientos ochenta y cinco, desde cuya época nada ha desmerecido vuestra familia, antes bien han añadido vuestros predecesores varios servicios, como lo executó vuestro abuelo materno Ignacio Roig, sacrificando su persona y bienes a favor del Señor Rey Don Felipe Quinto en las guerras de sucesión ocurridas al principio del siglo presente, y vuestro abuelo paterno, el Doctor Buenaventura Ferrer, que sirvió sin sueldo por muchos años y hasta su fallecimiento la tenencia de auditor de Guerra y la Asesoría del Real Cuerpo de Artillería de la plaza de Gerona y su partido, desempeñando varias comisiones del Real Servicio. Que, a imitación de dichos vuestros ascendientes, habéis servido las Alcaldías Mayores de la villa de Oliva y Castellón de la Plana en el Reyno de Valencia, como también varias Asesorías, y entre ellas la del Real Cuerpo de Artillería y la tenencia de Auditor de Guerra de la citada plaza de Gerona, en donde asimismo habéis obtenido el empleo de Síndico Procurador General, con varias comisiones de mi Real Servicio, habiendo contribuido para el armamento corso en la Guerra con los ingleses, y en la última con los franceses para el apronto de reclutas voluntarios, su enganchamiento y sobreprest, siendo uno de los comisionados del Cuerpo de la Nobleza de la expresada Ciudad de Gerona. Que vuestro hijo, el Doctor Buenaventura Ferrer, es Abogado de dicha Real Audiencia de Cataluña, en cuyo exercicio se encuentran tres generaciones en vuestra familia, la qual se halla encruzada con otras distinguidas del referido mi Principado de Cataluña. En cuya atención me suplicasteis fuese servido mandaros expedir a vuestro favor uno de los expresados Privilegios

de Caballeros del dicho mi Principado de Cataluña concedidos a la expresada Ciudad de Tarragona, baxo el servicio de cinco mil reales de vellón, que habéis entregado y se han depositado en la arca de dos llaves en que se custodian los fondos de la referida obra del Puerto de Tarragona. Visto en el citado mi Consejo de la Cámara, con lo informado por la Real Audiencia del dicho mi Principado de Cataluña. Por resolución a otra consulta del mismo Consejo de tres de setiembre del año próximo pasado he tenido por bien mandar expedir a favor de vos, el nominado Don Ignacio Ferrer y Roig, uno de los expresados Privilegios de Caballeros del mi Principado de Cataluña concedidos a la mencionada Ciudad de Tarragona. En cuya conseqüencia, por Real Cédula de diez y ocho de setiembre de este año, di comisión al Corregidor de dicha Ciudad de Gerona para que os armase Caballero concediéndoo el Cíngulo Militar y las demás insignias militares que en semejantes casos se acostumbra, y en virtud de la expresada mi Real Comisión en tres de octubre próximo pasado os dio las insignias militares y armó Caballero el expresado Corregidor de dicha Ciudad de Gerona; como habéis hecho constar por testimonio dado en ella en el mismo día por Buenaventura Bou y Guinart, Escribano real en la referida Ciudad, suplicándome fuese servido mandaros expedir el Privilegio de Caballero, como es estilo, lo que he tenido por bien. Por tanto, en virtud de la presente de mi cierta ciencia y Real autoridad, aprobando como apruebo todo lo executado por el expresado Corregidor de la Ciudad de Gerona, en conformidad de la enunciada mi Real Comisión, y confirmándolo de nuevo, quiero y es mi voluntad que vos, el referido Doctor Ignacio Ferrer y Roig, y toda vuestra descendencia así nacida como que nacerá por línea recta masculina, seáis y sean, os nombréis, nombren e intitulen Caballeros decorados con el Cíngulo Militar, y podáis y puedan llevar las armas, insignias y ornatos pertenecientes al estado de Caballeros, y que gocéis y gozen de todas las honras, gracias y prerogativas que gozan y deben gozar los otros caballeros de dicho mi Principado de Cataluña y Condados del Rossellón y Cerdaña en quanto no se oponga a lo establecido y dispuesto en el nuevo Gobierno de él. Y os concedo a vos, el referido Doctor Ignacio Ferrer y Roig, y a vuestros descendientes el escudo de armas que en el presente mi Real Despacho va pintado y estampado, conviene a saber: Un escudo con banda azul perfilada de oro. En la parte o vacío alto en campo rojo fuerte cubierta de plata y al lado de ella un hombre armado de espada y rodela; y en la baxa sobre campo de plata tres estrellas rojas de a seis rayos puestas en triángulo mayor, adornado dicho escudo de su correspondiente morrión o zelada de azero bruñido claveteado de oro, la visera entreabierta de tres regillas, mirando al lado en señal de su legitimidad con varios y diversos mares, como aquí se demuestra.

Para que dicho escudo de armas podáis usar y uséis el dicho Doctor Ignacio Ferrer y Roig y todavía vuestra descendencia por línea recta masculina, en vuestros casas, anillos, edificios, pinturas, actos y demás cosas de vuestro uso sin embarazo ni impedimento alguno, como usan, pueden y deben usar los demás Caballeros del expresado Principado de Cataluña del que les está

concedido. Y en conformidad de lo referido, encargo al Sereníssimo Príncipe Don Fernando, mi muy caro y amado hijo, y mando a los infantes, prelados, duques, marqueses, condes, ricos hombres, priores de las órdenes, comendadores, subcomendadores, alcaides de los castillos, casas fuertes y llanas, y a los demás de mi Consejo, Presidentes, Regentes y Oidores de las mis Chancillerías y Audiencias, Alcaldes, Alguaciles de mi casa y Corte, Chancillerías y Audiencias, y a todos los corregidores, asistente, gobernadores, alguaciles, regidores, caballeros, escuderos, oficiales y hombres buenos de las ciudades, villas y lugares de mis reynos y señoríos y particularmente al Gobernador Capitán General, Regente y Audiencia del dicho mi Principado de Cataluña y a otras qualesquier personas de él, mis súbditos, naturales y vasallos de qualquier estado, grado, calidad o condición que sean y a cada uno de ellos, so incurrir en las penas a mi arbitrio y de mis herederos y sucesores reservadas, que a vos, el citado Doctor Ignacio Ferrer y Roig, y a todos vuestros descendientes por línea recta masculina, los hayan y tengan, reputen y traten, haber, tener, reputar y tratar hagan por tales Caballeros, y que esto y los demás referido a favor de vos el expresado Doctor Ignacio Ferrer y Roig, y de vuestros descendientes por línea recta masculina, firmemente observen y cumplan, cumplir y observar hagan, y no pongan ni contradicción ni impedimento alguno, antes lo mantengan y hagan se cumplan y observe como en este mi Real Despacho se contiene. Del que se ha de tomar razón en las Contadurías Gratis de valores y distribución de mi Real Hacienda dentro de dos meses contados desde su fecha, expresando la de valores haberse pagado o quedar aservado el derecho de la media-annata con declaración que importare, sin cuya formalidad mando sea de ningún valor y no se admita ni tanga cumplimiento esta merced en los tribunales dentro y fuera de la Corte. Dada en S. Lorenzo el Real, a siete de diciembre de mil setecientos novena y cinco.

Yo el Rey

II

1797 juny 8. Girona. Arxiu Històric de Girona. Francesc Puig Dorca, notaria 6^a de Girona, vol 938.

Testament d'Ignasi de Ferrer i Roig, doctor en drets i cavaller del Principat.

En nom de Nostre Senyor Déu sie. Amén.

Jo, Ignaci de Ferrer y Roig, doctor en Drets y cavaller, advocat de la present ciutat de Gerona, fill legítim y natural del doctor en Drets, advocat de la mateixa ciutat, doctor Bonaventura de Ferrer y Anglada, y de Dna. Paula de Ferrer y Roig, vuy y de temps atrás difunts. Sabent y creyent que ser lo més cert que tot nat ha de morir y lo més incert la hora y lo lloch de la mort de cada qual, trobant.me, per la misericòrdia de Déu, sa de enteniment y ab

plena memòria, volent disposar dels béns temporals que Nostre Senyor se ha servit donar.me, per poder millor emprar.me a procurar los espirituals, fas y ordeno est mon testament, que conté ma postrera y última disposició, de la qual elegesch y anomeno manumissors y executors a mos tres fills, Dr. Dn. Joseph Anton de Ferrer y Singla, advocat de esta ciutat, Dr. Dn. Bonaventura de Ferrer y Singla, advocat resident en la de Barcelona, y P. Fr. Gaspar de Ferrer y Singla, religiós sacerdot del convent de Nostra Senyora de la Mercè, al Dr. Dn. Anton de Ferrer y Roig, advocat de esta ciutat, mon caríssim germà, a Dn. Manuel Miralbell, ciutadà honrat de Barcelona, domiciliat en la vila de Blanes, y al Dr. Dn. Ramon Vilar y Llobera, advocat y regidor perpètuu de esta ciutat, mos gendres, a Dn. Francisco de Cabirol y Riera, vehí de esta ciutat, mon cunyat, y als cònjuges Dn. Joseph Garcini de Salamó y Dna. Josepha Garcini y Pellicer, domiciliats en la ciutat de Barcelona, mos nebots, als quals y a la major part de ells, dono y conferesch tal y tant poder per cumplir y executar est mon testament, qual y quant los puch donar, segons dret, consuetut o altrament.

Elegesch la sepultura al meu cos fahedora, després de vint y quatre horas de haver mort, y a ser mon cadàver vestit de un hàbit de qualsevol de las religions aprobadas, que a totes he venerat y venero, si esdevinch morir en la present ciutat en la tomba de mos passats, construhida dins la capella de Sant Miquel Archàngel és al capítol en los claustros del convent de religiosos dominicos de la present ciutat, y si esdevinch morir fora de ella, ahont dipòsian mos manumissors o los que de ells allí se tròbian, y vull, dispo y mano que se me fàcian los funerals acostumats fer.se a mos passats, excusant.se tota ostentació y pompa y lo posar escut de armas en lo bagul, atxas, ni en altre part y que sie aportat mon cadàver a enterrar per los pobres del St. Hospital o del Hospici y pagats mos deutes y satisfetas las injúrias a què estiga obligat de pla y sens estrèpit ni figura de judici, atesa la veritat, a coneguda de dits mos manumissors, a qual fi deixo de mos béns lo necessari.

Ítem, vull, dispo y mano, que en sufragi de la mia ànima y de las de mos passats y de las demás que tinga obligació de sufragar, se me sien fetas dir y celebrar, ab la puntualitat que sia posible, quatre centas missas baixas o resadas, de caritat set sous y sis [diners] per cascuna de ellas en las iglésias, en los altars, y per los sacerdots que a dits mos manumissors aparega, sens entrar en dit número las que se me hàgian fet dir, com espero y desitjo, de agonisant, si dona lloch la malaltia, a qual fi deixo també de mos béns lo necessari.

Ítem, vull y man, que després de ma mort, si jo ja no ho he fet en vida, se me sien fundats dos aniversaris annuals en la iglésia de religiosas franciscanas de Santa Clara, o bé en la capella de la congregació dels Dolors de esta ciutat, lo un en sufragi de la mia ànima y de mos difunts senyors pares y de mos fills y fillas, germans y germanas, y lo altre en sufragi de la ànima de Da. Maria Theresa de Ferrer y Singla, ma difunta muller, y de sos pares y fills y fillas, germans y germanas, celebradors en lo die vint y hu de octubre de cada un any, en què morí dita ma difunta muller, lo un y lo altre en [sic], en lo que jo

me esdevinga morir si no seran impeditos o altrament en los dies immediats en què se puga, a qual fi deixo de mos béns lo necessari.

Ítem, vull y mano, sien donadas y pagadas al Hospital de Pobres paysans malalts, a la infermaria dels mateixos y al Hospital de pobres de la present ciutat, y a cada una de ditas obras pias, e/o a sos senyors administradors, vint y cinch lliuras barcelonesas a cada una de ellas per una vegada tant solament, en subvenció de las necessitats de ditas casas y a disposició de dits senyors administradors, a qual fi deixo de mos béns lo necessari.

Ítem, vull y man, que a qualsevol que en lo die de ma fi se tròbia déurer. me en rahó de treballs per ells fets de mon ofici de advocat, dega mon hereu baix escrit fer.li condonació, si la vol, de una sexta part de son import, per las omissions o retardos que puch haver tingut y per qualsevol altre motiu que tal vegada pogués ser.me imputable, que hàgia pogut tenir en dit assumpto.

Ítem, deixo y llego al doctor Dn. Bonaventura de Ferrer y Singla, mon fill, tres mil cinch centas lliuras moneda barcelonesa, per una vegada tant solament, y vull li sien pagadas dins lo primer mes se seguida ma mort, per sos drets de legítima paterna y materna y successió ab intestant de dita difunta sa mare y demás que a ell púgan espectar sobre las herèncias y béns de sos pares per llegats, porcions de causaspias y per qualsevol altre motiu, a tot lo que dega renunciar y definir per dit premi y donar.se per pagat y satisfet sense altre salvetat, sinó la de futura successió en los béns a dits senyors sos pares, tant per testament com ab intestat, y li remeto y condono lo que en lo dia de la mia mort me tròbia tal vegada alcansar de ell y li rèstia de la partida de diner que li entreguí y de què me té firmat vale per aplicar.la als fins y efectes que li ordenàs, de què ha portat compte o nota, que junt ab son vale se trobarà entre mos papers.

Ítem, vull y bono man que mon hereu baix escrit dega pemètrer y concedir a dit doctor Dn. Bonaventura de Ferrer y Singla, son germà y fill meu, lo ús, si lo vol, de mos llibres facultatius e/o de lleis y cànons durant sa vida natural tant solament y firmant nota o memòria de sa mà dels que se li entréguian per a poder.se en son temps instar.se lo recobro y restitució que deurà fer.se igualment que sa remesa a sos gastos o als seus en la casa del dit mon hereu.

Ítem, per particulars motius de benevolència al P. Fr. Gaspar de Ferrer y Si[n]gla, religiós sacerdot de la Mercè calçada, mon fill, no sols li deixo y llego lo vitalici o penció vitalícia de las sinch centas lliuras que tinch posadas a sa vida en la companyia de fondos perduts entregat lo document justificatiu de son esmers, sí que també atenent al augment que han fet las cosas de menjar y vestir, vull y man que lo hereu meu baix escrit, a més de dita penció vitalícia, que li he deixada, y és de quaranta cinch lliuras barcelonesas en cada any, li hàgia de donar y pagar anualment de mos béns quinze lliuras barcelonesas ab las que tingua y rebia sexanta lliuras barcelonesas en cada un any durant sa vida natural y no més, y sens que púgan son convent y superiors tenir ningun dret ni pretènder la menor cosa en lo que tal vegada se trobàs atressat y déurer.se.li per dita rahó en lo die de sa mort, y per una vegada tant solament

en lo any en què me esdevinga a morir, quaranta sinch lliuras barcelonesas y lo tabaco que tinga per mon ús, ab la ajuda de tot lo qual puga quedar més aconsolat y sufragar, si vol, la mia ànima, sobre lo que no entench per això imposar.li ninguna obligació.

Ítem, vull y man que, en cas de pérdrer.se en tot o en part y de no poder. se cobrar dita penció vitalícia de quaranta cinch lliuras de la companyia de fondos perduts, dega dit mon hereu baix escrit suplir.li y pagar.li de mos béns lo que no púguia y dèxia de cobrar.se de dita penció vitalícia de quaranta cinch lliuras barceloneses y en est cas no dèguia pagar.li las quinse lliuras més, sinó lo que rebaixa dita sa penció vitalícia, essent major la rebaxa de las quinse lliuras y no altrament.

Ítem, vull y man, que si per algun dels vàrios casos que poden succeir necessitàs lo dit P. Fr. Gaspar de Ferrer y Singla, mon fill, de que se li fes y asseguràs la còngrua sinodal, que és ara de cent lliuras en lo present bisbat, li dega fer assegurar y prestar sobre mos béns dit meu hereter baix escrit en quant fàltia dels llegats vitalícios a ell fets, y exonerar de la prestació y pago a qualsevol que tal vegada li hagués assegurada y juntament prestar.li en sa casa y taula los aliments de menjar, béurer, calsar y vestir y demés necessari a la vida humana, tant en sanitat com en malaltia, que tal vegada no pogués rébrer de son convent y religió, y en lo mateix modo que a dit meu hereu.

Ítem, vull y man, que lo diner que tal vegada tinga existent en lo dia de la mia fi, o que despues se retíria y recúllia de alguns negocis marítims o se còbria dels treballs que tinga fets de ma facultat en quant no se necessítia per la manutenció de mon hereu y de sa família, dega est esmarsar.lo y emplear.lo ab intervenció y conexement de dit mon caríssim germà y manumissor.

Y, finalment, vull, mano y ordeno, que mon hereu, sie qual sie, dega cumplir y cúmplia puntualment en totas sas parts lo que se trobarà notat de lletra mia en lo paper de compres que per certs fins y efectes he portat y continuat dels béns que foren de mon difunt fill lo Dr. Dn. Ignaci de Ferrer y Singla, prevere y beneficiat que fou de la iglésia de cathedral de estat ciutat, y que la nota allí posada tinga la mateixa forsa y valor que si fos continuada a la lletra en est mon testament.

En tots los altres, emperò, béns meus, mobles e immobles, presents y esdevenidors, en qualsevol part del mon que sien, a la sola excepció dels que dalt tinch disposat, deixo y hereter meu universal fas i intituesch al Dr. en Drets Dn. Joseph Anton de Ferrer y Singla, mon fill, y altre de mos manumissors, a qui ja hereté y fu donació universal en lo cos als capítols matrimoniais rebuts en poder del dt. Anton Boer y Pellisser, notari públic col·legiat que fou de la present ciutat en vint y tres o en altre mes cert die del mes de febrer de mil set cents noranta quatre, per favor de son matrimoni que contractà ab Dna. Maria Lluhisa Marcillo y Martorell, y ell premort o après mort sua a sos fills, nets y demés descendents seus, no a tots junts, sinó al un després del altre, preferint los mascles a las famellas y los majors als menors, y per lo cas de no poder o no voler ser hereu meu dit mon fill, y

de que sent.o faltia sens fills legítims y naturals, o ab tals ningun dels quals arribia a edat de poder fer testament, a ell y als seus dexi morint, substituesch y hereter meu universal fas e instituesch al Dr. Dn. Bonaventura de Ferrer y Singla, també fill meu y altre de mos manumissors, y a sos fills, nets y demás descendents seus legítims y naturals en lo mateix modo y forma que tinch ja expressat de son germà y morint ell sens fills o ab tals ningun dels quals arribia a edat de poder fer testament, substituesch a ell y a ells y heretera mia universal fas a Dna. Maria Lluhisa Miralbell de Ferrer, filla mia y muller de Dn. Manuel Miralbell, y ella premorta o après sa mort a sos fills, nets y demás descendents seus ab mateix modo que està dit de dits dos sos germans, y en cas de faltar tota la posteritat y descendència legítima de dits mos tres fills, substituesch a ells y hereter meu universal fas al qui de dret tòquia, inseguint la disposició testamentària de dit mon difunt senyor pare, que fou rebuda en poder de Geroni Roger, notari públich col·legiat de la present ciutat, en lo any mil set cents quaranta cinch y die en ella continguts; sens enténdrer per això voler contravenir en manera alguna al Real Decret de vint y vuyt abril de mil set cents vuytanta nou, ans bé vull que esta disposició sie y quèdia enterament arreglada a dita soberana resolució y a las demás que òbrian y regésquian en lo assumpto.

Y declarant ma voluntat, vull y man, que en lo cas de deferir.se y passar ma herència y béns a Dna. Lluhisa Miralbell de Ferrer, ma filla, y als seus, dega lo qui de ells se trobarà ser hereu meu pagar y satisfacer al P. Fr. Gaspar de Ferrer y Singla, mon fill y religiós sacerdot mercenari, si encara viu, y durant sa vida natura, cent lliuras barcelonesas en cada any a més de lo que li tinch deixat y llegat ab est mon testament, que conté ma última y postrera disposició, y vull valga en forsa de testament, codicil, donació per causa de mort o per qualsevol altre espècie de última voluntat que millor de dret pugua valer y tenir lloch, y anul·lo y revoco altre testament que tinch fet y firmat en poder de dit notari Boer y Pellisser, en lo die, mes y any en ell continguts, y tot y qualsevol altre que tingués fet, encara que en ells hi hagués clàusulas o paraulas derogatòrias de què no me.n recordo, y me apartaria si tingués presents.

Fou fet lo present testament, y per dit senyor testador llohat y firmat, en lo estudi de la casa de la pròpia habitació de mi lo notari baix escrit, situada en la Plassa vulgarment dita del Oli, de dita ciutat, als vuyt dies del mes de juny del any de mil set cents noranta set, essent cridats per testimonis y per boca pròpia de dit senyor testador pregats, Joseph Vidal y Miquel Dorca, escriptents de la referida present ciutat. Y jo, lo notari baix escrit, fas fee conèixer a dit senyor testador y que ha firmat de sa pròpia ma, quedant advertit que lo present testament, dins sis dies pròxims del die en què tindrà efecte en avant comptadors, deu registrar.se en la Real oficina de Hipotecas de la present ciutat per a que tinga son valor.

Ignaci de Ferrer y Roig
Francisco Puig y Dorca, notari

III

1799 abril 18. Arxiu Històric de Girona. Francesc Puig Dorca, notaria 6^a de Girona, vol. 903, 178-188v.

Inventari dels béns d'Ignasi de Ferrer i Roig, trobats en la casa de la placeta de la Presó.

En la pessa del estudi que se troba al entrar per la porta del carrer a mà dreta.

Primo, la taula de escriptori y los prestatges ab los llibres vells de la casa, que tot era dels passats.

En las pessas de llenyer i estable

Primo, una porció de llenya y carbó per lo consum de la casa.

En lo seller

Primo, una bota de bot de vi de pahir.

Ítem, quatre botas de càrrega de vi de marina.

Ítem, mitja bota de vinagre y tres mallals de malvasia y dos mallals de garnatxa.

Ítem, una mitja bota y dos barrils de mallal, tots buyts.

Ítem, un llit de peu de gall ab sas pots y un gran caxó de fusta.

En lo quarto del primer pis que dona a la plasseta y que és més immediat a la Presó.

Primo, dos prestatges pintats a blau, en lo un dels quals se tròban los llibres següents:

Tomos en fòleo:

Fontanella, *De pactis*,²⁷ en dos tomos.

Fontanella, en dos tomos, *Decisiones*.²⁸

Engel, in *Ius canonicum*,²⁹ un tomo.

Calderó, *Decisiones*,³⁰ en dos tomos.

Pitonius, *De Controversiis patronarum*,³¹ en dos tomos.

27. Joannes Petrus FONTANELLA, *De pactis nuptialibus, sive de capitulis matrimonialibus tractatus*, diverses edicions.

28. Joannes Petrus FONTANELLA, *Decisiones Sacri Regii Senatus Cathaloniae*, diverses edicions.

29. Ludovicus ENGEL, *Jus canonicum*, 1761.

30. Michaele de CALDERÓ, *Sacri Regii Criminalis Concilii Cathaloniae Decisiones criminalis et civiles*, Barcelona 1701.

31. Franciscus Maria PITTONUS, *De controversiis patronarum*, Venècia 1746.

Corpus Iuris Canonici a Pitheo,³² en dos tomos.
 Covarrubias, *Recurso de fuerzas*,³³ en un tomo.
 Mr Domat, *Sur le Droit public*,³⁴ un tomo.
 Fargna, *De iure patronatus*,³⁵ en tres tomos.
 Càncer, *Variarum resolutionem*,³⁶ en tres tomos.

Tomos en quart:

Compendio histórico de Europa.
Vida de San Ignacio,³⁷ en dos tomos.
 Monacelli, *Foris ecclesiastici*, en quatre tomos.
 Colom, *Instrucción de escribanos*,³⁸ en un tomo.
 Pérez, *Theatro de la legislación universal de España e Indias*,³⁹ siete tomos.
 Real Academia de Barcelona,⁴⁰ un tomo.
Biblia sacra, un tomo.
Arte de mesa, un tomo.
Philosophia moralis, libri tres, su autor Mayans,⁴¹ en un tomo.
Tratado de la cabrevación,⁴² en un tomo.

Tomos en octavo:

Selvagio, *Institutionum canonicarum*,⁴³ en dos tomos.
Retiro de algunos días,⁴⁴ en un tomo.
Espejo christiano,⁴⁵ en un tomo.

32. Petrus et Franciscus PITHOEUS, *Corpus Iuris Canonici Gregorii XIII Pont. Max. jussu editum*, Colònia 1779.

33. José COVARRUBIAS, *Máximas sobre recursos de fuerzas y protección, con el método de introducirlos en los tribunales*, Madrid 1785.

34. M. DOMAT, *Les loix civiles dans leur ordre naturel, le Droit public et legum delectus*, París 1777.

35. Francesco de FARGNA, *Commentaria in singulos canone de jurepatronatus*, Ràvena 1745.

36. Iacobus CANCERUS (Jaume Càncer), *Variarum resolutionum juris universalis caesarei, pontificii et municipalis Principatus Cathalauniae*, diverses edicions.

37. Francisco Xavier FLUVIÀ, *Vida de San Ignacio de Loyola*, Barcelona 1753.

38. Joseph JUAN Y COLOM, *Instrucción de escribanos en orden a lo judicial...*, Madrid 1756.

39. Antonio Xavier PÉREZ Y LÓPEZ, *Teatro de la legislación universal de España e Indias*, Madrid 1794.

40. Pot ser un volum de la Reial Acadèmia de Bones Lletres.

41. Gregori MAJANS, *Institutionum Philosophiae moralis*, Madrid 1777.

42. Jayme TOS Y URGELLÉS, *Tratado de la cabrevación según el derecho y estilo del Principado de Cataluña*, Barcelona 1784.

43. Julius Laurentius SELVAGIUS, *Institutionum canonicarum*, Madrid, 1784.

44. Pierre-François LAFITAU, *Retiro de algunos días para una persona del mundo, escrito en francés por el señor Francisco Lafitau, obispo de Sisteron, y traducido al castellano por don Pedro Antonio de Tenzano y Sotomayor, presbítero*, Girona 1770.

45. Miguel DÍAZ, *Espejo christiano del último instante entre la vida y la muerte*, Barcelona 1738.

Vilademunt, *Noticias judiciales*,⁴⁶ en un tomo.
 Antonio Julián, *Transformaciones de la América*, en un tomo.
*Septenario doloroso*⁴⁷ de sermons, en un tomo.
Camino del cielo,⁴⁸ en un tomo.
 Y altres llibres de devoció y de guia de forasters.

En lo altre prestatge hi ha vârios processos, trasllats, expedients y altres papers e instruments que són propis y espèctan a diferents particulars.

Ítem, en un de dits prestatges y en un calaix de ell, se hi troba un privilegi de cavaller a favor de dit Dr. D. Ignaci de Ferrer y Roig y dels seus, lo llibre de comptes y altres papers y notas que espèctan als negocis y causas pròprias del mateix Dr. Dn. Ignaci de Ferrer.

Ítem, un armari dins la paret de la alcoba, en lo que se han trobat diferents privilegis en pergamí de batxillerats y doctorats de dit difunt y de sos fills, dit Dr. Dn. Joseph Anton y Dr. Dn. Ignaci de Ferrer y Singla, vârias cèdulas reials y altres papers, impresos y manuscrits.

Ítem, una taula de estisora y altre gran, molt usadas.

Ítem, dos pistolas, dos campanas de la Virgen de Loreto, dos respalls vells, dos pots de llauna vuyts, dos capsas ab tres perrucas dolentas, dos sombreros, lo un bo y lo altre usat, y un bastó de jonch ab un petit cèrcol de plata al cim y altre un poch més avall.

Ítem, un jaquet de jugar ab sas pessas y daus.

Ítem, un bagulet, dins del qual se ha trobat una espasa ab punyo de plata ab son bridedú de seda verda, deu camisas de bueltas, set mocadors blancs, dotse corbatins blancs, cinch gorras de cotó blancas novas, dos parells de guans de estam negre, un parell de mitjas de lo mateix, nou velas y un ciri de cera envolicadas ab un aixugamà.

Ítem, nou cadiras de balca, usadas.

En la estància immediata al dit quarto que serveix de sala

Primo, dos dotsenas de cadiras de balca pintada a blau ab flors blancas.

Ítem, quatre sanefas doradas; en las dos de sobre las portas balconeras, tota cortina de mitg domàs blau ab sos cordons y borlas, y en las altres dos de sobre las portas, un petit tros del mateix mitg domàs ab sas borlas corresponents.

Ítem, una taula de jugar, forrada de un mitg panyo vert.

Ítem, sis blandons grans de llauna sobredaurada.

46. FRANCISCO VILADEMUNT Y SERRA, *Noticias judiciales y avisos militares*, Barcelona 1777.

47. CIRO VALLS Y GELI, *Septenario doloroso de la Madre de Dios afligida que en la capilla de la Congregación de la Ciudad de Gerona predicó el Dr. Dn...*, Girona 1791.

48. GIUSEPPE MARIA SAPORITI, *Camino del cielo. Consideraciones purgativas e iluminativas sobre las máxima eternas y sobre los sagrados misterios de la pasión de Christo Nuestro Señor para cada día del mes. Traducido de italiano en español e ilustrado por...* Estevan Pinell, Barcelona 1769.

En la pessa de estrado immediata a dita sala

Primo, una taula dorada ab son mirall de cos enter sobre, ab guarnició també dorada.

Ítem, una dotsena de cornucòpias ab figura, doradas.

Ítem, dos quadros ovalats ab guarnició dorada, lo un de Santa Theresa y lo altre de Sant Ignaci, los quals quadros igualment que las cornucòpias y mirall estan pendents de uns cordons y borlas de filadís o seda encarnat.

Ítem, dos taulas cantoneras doradas.

Ítem, tres sanefas doradas, en la del balcó hi ha tota cortina de cotonada verda ab flamulas grogas y blanques y en las dos de las portas solament mitja cortina de la mateixa roba, y en totes sos cordons y borlas corresponents.

Ítem, un canapè y vint y dos cadiras de color de caoba ab sos assientos de domàs carmesí que se tròban coberts de una roba verda ab flors.

Ítem, tretse canas de arrimaderos de tela pintats al oli, ab igual número de canas a mitja canya dorada.

En lo quarto immediat a dit estrado

Primo, un llit pintat de blanch ab alguns perfils de or y en ell un cortinatge, sobrecel y entornpeu de cotonadas grogas ab flamulas blanques y encarnadas, tres matalassos ab sos traspontins, una conxa, dos llansols de tela y dos cuxins ab sas cuxineras.

Ítem, un canapè, tretse tamborets y dos cadiras de fusta de color caoba, cuberts sos assientos de dita cotonada groga.

Ítem, tres sanefas doradas; en la de la finestra tota cortina de la mateixa roba de cotonada, y en las de las portas solament mitja cortina de dita roba, y en totes sos respectius cordons y borlas de filadís groch.

Ítem, dos cornucòpias y quatre quadros ab sas guarnicions doradas, lo un de ells ab la imatge de la Puríssima Concepció, lo altre de Sant Joseph, altre de Sant Lluhís Gonzaga y lo altre de Santa Eulària, tots los quals estan pendents de sos cordons y borlas iguals als de las cortinas.

Ítem, dos cantoneras petites doradas.

Ítem, deu canas de arrimaderos de tela pintats al oli, ab igual número de canas de llistó dorat.

Ítem, una ayguabenytera de cristall.

Ítem, una creu de fusta ab la imatge del crucífex y sos caps de llautó.

Ítem, dos matalassos, un llansol, un cuxí ab sa cuxinera y dos flassadas, la una blanca y la altre verda, tot usat.

Ítem, deu peluts de espart y un vetllador, tot molt passat.

En la pessa o saleta immediata a dit quarto

Primo, una calaxera ab sos calaxos, dins dels quals se ha trobat vària roba del dit difunt Dr. Dn. Ignaci de Ferrer, a saber, tot vestit de casaca, jupa y calsas de seda negra, altre vestit de xamallot vert, unas calsas de panyo de seda negra, una jupa de tissó de or, altre tot vestit de vellut negre, altre tot vestit

de seda morada, una camisa guarnida de puntes y vàrios retalls de las robas de dits vestits.

Ítem, en altre calaix, quinse camisas de dona molt passadas, una mantallina de mosulina usada, vàrios retalls de tela y un tros de roba de mitg domàs vert y cosa de quatre canas de basí rellat mostrejat.

Ítem, en altre calaix, un cortinatge, sobrecel, cobrellit y entornpeu de llit de domàs, color llimó.

Ítem, un[a] cortina de finestra y dos mitjas cortinas de sobreporta ab sos corresponents cordons y borlas, y tres cobertas de tamborets, tot de dit domàs.

Ítem, un cobrellit ab guarnició, tota cortina de balcó y dos mitjas cortinas de sobreporta de domàs carmesí ab sos cordons y borlas.

Ítem, un cobrellit de domàs vert y un cobretaula de tafetà del mateix color ab guarnició.

Ítem, uns botins de panyo negra y quatre espuelas ab sas cadenas de ferro.

Ítem, altre calaxera ab sos calaxos, dins los quals hi ha alguna roba que fou de dita Dna. Maria Theresa de Ferrer, a saber és, un vestit de faldillas y jacatè de satí blau ab sa guarnició corresponent de lo mateix, unas faldillas de muer negra, altres de seda florejadades de color oscur, dos caputillos, lo un de satí blanch forrat també de blanch ab sa guarnició de pells y lo altre de seda de color de aroma, forrat de blanch ab guarnició de punta blanca de pelfa, un jacatè de panyo de seda negra guarnit ab una petita punta de seda negra, un caputxó de tafetà negre guarnit ab punta de seda negra, dos patillos negres, lo un de tafetà y lo altre de muer, tres mantellinas negres las dos de glassa guarnides ab punta de seda y la altre de escot florejat ab guarnició de glassa, dos buelos de dos ordres de puntes de seda blanca, un tros de glassa blanca ab un serrellet blanch y plata y unas calsas de ballut negre novas.

Ítem, en altre calaix, un vestit consistent en faldillas y jaquetè de roba de seda blanca ab flors de or y plata y vàrios colors, altre vestit de tapiceria fondo oscur ab flors de diferents colors, altre vestit de roba de seda carmesina mostrejada guarnidas las faldillas ab dos puntes de plata, altre jacatè de tafetà negra, un devantal curt de tafetà blanch, dos mànigas de satí blau, un parell de mitjas de seda de color gris novas, y alguns retalls de satí color de llimó y altres de roba de seda dolents.

Ítem, en altre calaix, quinse llansols y dos cuxineras de tela grans.

Ítem, en los calaxos petits, las claus de la casa y moltes altres frioleras de retalls, cordons de seda y altres semblants.

Ítem, una arquilla ab sis calaxos, dintre los quals hi ha cosa de dos lliuras y mitja de xocolata, algunas conclusions de seda, alguns banos dolents, una creu de Jerusalem ab lo crucifixo y Maria Santíssima als peus, tot de mareperla, algunas imatges de relíquias vingudas de Roma, un quadret de Sant Lluís Gonsaga, dos rosaris, lo un de pedra blanca ab sa borla de plata y medalla de

filigrana y lo altre de Jerusalem ab sa borla també de plata, unas borlas carmesinas y or, uns guans de seda blanchs, una mantellina de mosulina, un devantal de glassa blanca, cosa de cinch canas de punta de seda negra, una semmana santa en castellà, y altres frioleras de ninguna concideració.

Ítem, quatre planxas de ferro, dos cuxinets de cusir, un aspia, un burro per escalfar lllits, dos mitjas taulas rodonas, un cova y dos paneras ab la roba de taula corrent, unas calsas de panyo negre usadas y quinse cadiras de balca molt passadas.

En lo quarto immediat a dita saleta que dona al jardí

Primo, un llit vert y dorat ab dos matalassos, tres traspuntins, una flassada y una vànova blancas, dos llansols y dos cuxins ab sas cuxineras.

Ítem, una pessa de tela de granobla, de unas trenta cinch canas.

Ítem, las cortinas de la alcoba de una estofa de color vert.

Ítem, dos cantoneras petitas doradas.

Ítem, altre cantonera molt vella, part verda y part dorada.

Ítem, un paraygua de seda, molt usat.

Ítem, dos quadros grans vinguts de Roma ab sas corresponents guarnicions, lo un ab la imatge de Nostra Senyora del Roser y en lo altre se representa la caiguda dels àngels mal de lo alt del paradís.

Ítem, altres dos quadros ab mitja canya de fusta de color encarnat y un poch de or, en lo un dels quals hi ha la imatge de la Divina Pastora y en lo altre la de Sant Ignaci de Layola, los dos molt usats y passats.

Ítem, tres quadrets ab sas estampas y vidres y guarnició dorada, pendents de un tafetà vert.

Ítem, una ayguabenytera de cristall y una creu a un Sant Christo de bronze.

Ítem, altre quadret de roba de seda ab una imatge de Maria santíssima de Loreto, ab mitja canya.

Ítem, un espolsador de plumas.

Ítem, dos sanefas doradas, en la de la porta balconera tota cortina y, en la de sobre la porta, solament mitja cortina de una estofa de color vert.

Ítem, un pentinador ab son mirall, capsas, respall y demás corresponent, ab sa taula cuberta de indiana y cortinas de lo mateix.

Ítem, quinse canas de llistó dorat sobre igual número de arrimaderos de paper vert.

Ítem, en un armari, quatre cobrellits de indiana, una cortina de cotonada blanca y blava, y dos pots de confitura.

Ítem, dos pitgers de pisa blanca y flors, dolents.

Ítem, dos panarets y un cistellet de jonchs, tot molt usat.

Ítem, una calaxera ab sos calaxos y en los dos de dalt hi ha deu parells de mitjas de seda blancas de home y dona, dos novas y los altres molt usats, un parell de ganxos de plata ab pedras blancas, cosa de tres palms de puntas negras, set venas, una faxa, una mantellina de mosulina blanca guarnida de

glassa y altres dos mantellinas de glassa tot molt usat, cinch guants de dona de mosulina y alguns altres draps vells.

Ítem, en altre calaix, vuyt ermillas de basí de home, cinch ermillas de basí de dona, dos faldillas també de basí ab guarnicions de mosulina y unas faldillas de lanquins y tres anàguas de tela ab sos serrells de fil.

Ítem, un vestit bo, de glassa de colors, brodat de anticuelas de plata ab sa guarnició de puntas de fil blanques, perlas y fullaraca de colors.

Ítem, un vestit de dona de seda color de lila, ab sa guarnició de sintas de plata y botons de metall platejat.

Ítem, altre vestit de seda llistada.

Ítem, una cota de satí blanch brodada de or y guarnida ab una punta igualment de or.

Ítem, una mantellina de mosulina brodada y guarnida de puntas de fil.

Ítem, altre mantellina de seda negra ab sa guarnició de puntas de seda.

Ítem, un manguito de satí de colors.

Ítem, un jaqueté de satí blau ab llistas y flàmulas de colors, guarnit de follaraca blanca y puntas.

Ítem, un altre jaquetè de panyo vert ab un transilla de or.

Ítem, una mantellina de toca de la reyna, guarnida de mosulina.

Ítem, una partida de fil de saró.

Ítem, un tros de mosulina brodada.

Ítem, dos còfias de mosulina y puntas ab vàrias cintas y flors de seda.

Ítem, dos vestits de la Mare de Déu, rosari y manto.

Ítem, altre claxera ab sos calaxos dins los quals hi ha:

Primo, dos mantellinas de glassa, la una blanca y la altre negra, ab sas guarnicions de lo mateix, una tovallola, mocador y pentinador de batista, guarnit tot de puntas de fil.

Ítem, altre tovallola de seda carmesina, ab mostra guarnida de punta blanca de fil a la antigua.

Ítem, vint y vuyt camisas de tela de trué de dona.

Ítem, sis camisas de granobla, dos ermillas de basí rellat y set anàguas, las cinch ab serrell de fil baix, altre ab guarnició de mosulina rellada y altre sens guarnir, nou parells de mitjas de desota de fil y un tros de pessa de basí rellat de unas tres canas y mitja, y dos hermillas de basí rellat sens mànigas.

Ítem, una ermilla de basí ab llassos blaus y guarnició de glassa, una còfia de dormir ab puntas y cinta blava, una mantaleta de toca de la reyna, dos patillos y una palatina de puntas de or y plata, y una pessa de basí rellat fi de set canas y mitja, dos mantellinas, la una de mosulina sens guarnir y la altre de blavets guarnida de mosulina rellada, dos colls de glassa ab puntas, dinou coxineras de tela sens guarnir y vint y dos de guarnidas, part de mosulina y part de glassa, deu mocadors de mosulina blanca usats, tretse mocadors blanchs, nou gorras de cotó blanques y blavas y una de fil, vint y vuyt mitjas fullas de mocadors, part de mosulina y part de cambrai, tres trossos de filoxa, sis trossos de mocadors y telas, y un tros guarnit de filoxa brodada.

En la pesa immediata a la cuyna que trau finestra al seguan

Primo, dos guarderobas, en los quals se ha trobat lo següent:

Primo, quaranta sinch toballas de taula, de fil y cotó.

Ítem, cent y nou toballons de fil y cotó.

Ítem, deu toballas de ginesta.

Ítem, sexanta tres toballons de ginesta.

Ítem, cinch tobollolas de ginesta.

Ítem, cinquanta set llansols de cànem y llinet.

Ítem, set llansols de tela.

Ítem, quinse tobollolas de fil y cotó.

Ítem, vint y una toballas de la cuyna.

Ítem, sis camisas de tela ab vueltas.

Ítem, vuyt devantals de cuyna.

Ítem, quaranta cinch aixugamans de la cuyna.

Ítem, quatre ermillas de basí.

Ítem, vint y tres camisons guarnits ab vueltas.

Ítem, trenta nou camisas de desota, de home.

Ítem, quatre boganthers.

Ítem, cinquanta quatre cuxineras.

Ítem, cinch barretinas de cotó.

Ítem, tres barretinas de fil.

Ítem, vint y quatre parells mitjas de desota.

Ítem, un gran plech de trossos de tela, tovallons, cuxineras y altrás cosas, totas dolentas.

Ítem, una cota de tafetà vert.

Ítem, quatre cortinas de glassa llistada.

Ítem, vuyt cortinas y tres sanefas y un tros de tafetà vert.

Ítem, un cova ab diferents retalls de roba.

Ítem, una panera ab vârios pedassos de drap vells.

Ítem, quatre mantellinas molt vellas, tres de mosulina y una de espart de seda.

Ítem, en un armari, una sort de vidre, cristall y pisa.

En la cuyna

Primo, una taula gran ab son calaix, una salera o petita ahina de fusta ab sos calaxets per tenir la sal y altres espècies, ab quatre culleras y tres forquillas de llautó.

Ítem, una porció de olles, plats y ensats corresponents al servey manual de la mateixa cuyna, tot de terra.

Ítem, vâries ahinas de aram, llautó, coure y ferro, a saber és, dos graxoneras, un tangi, un casso, tres parols, una cassa, una casseroa ab sa covertora, dos cantis, cinch brasers, dos escalfadors, una escomadora, cinch xacolateras y cinch llumaneras, dos grasellas y una mà de morté de coure.

Ítem, una olla de ferro, dos cavalls per rodar los ast, tres payellas y una torradora, dos hastos, un torrapà, dos mitjas llunas, un tallant y un ganivet,

un llum de oli, una relladora per lo pa, una pala de tràurer foch, un morté de pedra, un tamboret y unas llevas per tràurer las ollas del foch.

Ítem, en la exida, sis cossis, és a saber, tres grans y tres petits, quaranta tres testos ab sas plantas de flors corresponents y quatre llimoners ab sos testos.

Ítem, en la bora de la muralla, quatre llimoners y, en la part de casa Cabirol, dos tarongers.

En lo segon piso y al entrar en ell una saleta en la que se troba lo següent

Primo, un bagul y dins de ell alguns calсотets, llansolets, armillas, unas puntas negras de manto y altres draps vells de poca o ninguna estima.

Ítem, altre bagul vell y, dins de ell, cent trenta y tants capdells de fil de borras.

Ítem, dos taulas grans.

Ítem, sis napas ab sa mitja canya, bordons blaus y un perfil de or.

Ítem, tres sanefas blavas ab perfil de or y sas cortinas acotonada blava y blanca y corresponents borlas y cordons.

Ítem, un ermari en la paret, dins lo qual hi ha algunas empollas de xarops y resolis, dels quals ni ha quatre de plenas.

Ítem, unas vuyt canas de llistó dorat e igual número de canas de paper pintat.

Ítem, tres cadiras de balca, molt passadas.

Ítem, un tabal per escalfar roba.

Ítem, un fanal de llauna, part dorat y part pintat, ab sos corresponents vidres.

En lo aponseto immediat entrant a la part del jardí

Primo, tres sanefas blavas ab son cordó de colradura, en la del balcó tota cortina y, en las de sobre las portes, mitja cortina de cotonada blava y blanca, ab sas corresponents borlas.

Ítem, uns pahisos de paper guarnits, ab mitja cana blava y bordó de colradura.

Ítem, unas vuyt canas de llistó de colradura, ab igual número de canas de paper pintat.

Ítem, una gran gàvia per tenir aucells, molt passada.

En lo quarto que se segueix y està a la part del jardí

Primo, un llit de fusta de noguer pintat a oscur, dos matalassos, tres traspontins, una conxa y dos cuxins de plumas.

Ítem, sis quadros de estampas, ab sos vidres y guarnició de fusta ab colradura.

Ítem, dos quadrets petits, ab guarnició dorada.

Ítem, una ayguabenytera de cristal y una creu de fusta ab son caps e imatge de Sant Christo, de llautó.

Ítem, dos mitjas cantoneras de escultura dorada.

Ítem, unas tretse canas de llistó de fusta ab colradura e igual número de canas de paper pintat.

Ítem, dos sanefas de fusta pintadas a blau ab sos bordons de colradura, y cortinas de acotonada blava y blanca, ab sas corresponents borlas y cordons.

Ítem, una cortina en la alcoba, de la mateixa roba.

Ítem, una cota de retina, de color de brisa.

Ítem, tres taulas de fusta.

Ítem, quatre cadiras de balca.

Ítem, un llit de peu de gall pintat a blau, ab tres traspontins, un llansol y un cuxí ab sa cuxinera.

En lo quarto que dona al carreró

Primo, un ganapè y vint y una cadiras del balca, pintadas a groch.

Ítem, un llit de fusta de noguer, pintat a oscur.

Ítem, un canterano de fusta de noguer embarnisat, ab sos corresponents panys y anellas de llautó dorat, en el qual hi ha roba y los llibres que foren del quòndam Dr. Dn. Ignaci de Ferrer y Singla, prevere beneficiat de la Santa Iglésia Cathedral, de la present ciutat de Gerona, a saber és, un hàbit de cor de Dr. ab sas pells corresponents, una hernusa, una sotana de panyo de seda, una casaca y jupa de xamellot, lo fondo morat y mostra negra, rellat, y una casaca de vel de monja, negra. Dotze tomos en fòleo y quatre en octau de *Benet catorsè*; dos tomos en fòleo de la *Biblioteca* de Houdry,⁴⁹ tres tomos en fòleo de Thomasino sobre la diciplica [*sic*] ecclesiàstica;⁵⁰ dos tomos en fòleo de Roncaglia sobre *Theologia moral*,⁵¹ un tomo en fòleo del P. Francisco Suares comentant a Sant Thomàs;⁵² dos thomos en quart de Cuniliati;⁵³ tres tomos en quart de Selvagio sobre las *antiguitats christianas*;⁵⁴ quatre tomos en quart de *Sermones* del P. Eliseo;⁵⁵ divuyt tomos en octau de la obra intitulada *Año christiano* del P. Croiset;⁵⁶ tretse tomos en octau del *Diccionari Apostòlich* del P. Montergon,⁵⁷ obra en francès; dos tomos en octau sobre las *Lletras morals* del P. Miquel Ange Marin;⁵⁸

49. Vincenti HOUDRY, *Biblioteca concionatoria*, Venècia 1764.

50. Louis THOMASSIN, *Vetus et nova ecclesiae disciplina circa beneficia et beneficiarios*, III vol., París 1678, 1679, 1681.

51. Constantino RONCAGLIA, *Universa moralis theologia*, Venècia 1753.

52. Francisco SUÁREZ, *Comentarii ac distributiones in primam partem Summae theologiae d. Thomae De Deo uno et trino in tres praecipuos tractatus distributae*, Venècia 1608.

53. Fulgentio CUNILIATI, *Universae theologiae moralis*, Madrid 1788.

54. Giulio Lorenzo SELVAGGI, *Antiquitatum christianarum institutiones*, Madrid 1779.

55. *Sermones del P. Eliseo, carmelita descalzo... traducidos del francés*, Madrid 1786.

56. Jean CROISET, *Año christiano o exercicios devotos para todos los días del año... fielmente traducido del francés al castellano*, Madrid 1775.

57. Hyacinthe de MONTARGON, *Diccionario apostólico... traducido en español por don Francisco Mariano Nipho*, Madrid 1787-1797.

58. Michel-Ange MARIN, *Lettres ascétiques et morales*, Avinyó 1769.

dos tomos del P. Isla sobre la *Història de Espanya*;⁵⁹ un tomo del *Compendi de la Religió*; dos tomos sobre lo *Veritable penitent*,⁶⁰ obra en francès; un tomo sobre las *Epístolas* de Sant Pau; un tomo sobre las *Notícias dels Pontífices*, autor Burio; un concili; dos missals, lo un gran, y lo altre de rèquiem, una Semana Santa; y un tom de los Salmos de David escrit en francès.

En lo aposento que se troba al cap dels tres escalons y trau finestra al carreró

Primo, un bagul, dins lo qual hi ha set toballolas y vuytanta quatre taballons de fil y cotó.

Ítem, cosa de una arroba de cacau y dos cuxineras usadas.

Ítem, quatre plats de terra ab codonyat y dos ab melmelada, y alguns altres plats y pots vuyts.

Ítem, una olla de terra, plena de ametlla.

En lo quarto de la part esquerra al últim del corredor

Primo, dos matalassos, tres traspuntins, quatre cuxins y una cuxinera.

Ítem, un bagul, una taula y un prestatge de fusta.

Ítem, una cortina de indiana a la alcoba ab sas corresponents borlas.

Ítem, onse cadiras de balca pintadas a groch fort.

Ítem, un fusell.

En los dos quartos de ma dreta al cap de dit corredor

Primo, un llit de peu de gall, ab cinch matalassos y cinch traspuntins, un cuxí y una conxa, y un bagul dolent, dins del qual hi ha sis llansols nous de cànem, un bonete, un sombrero vell, una besta de congregant, una jupa de tissó de or, tres ventalls, un tontillo y una còfia de dol.

Ítem, en altre bagul, alguns cordons y borlas per las cortinas de domàs de sala, estrado y quarto.

Ítem, tretse aixugamans.

Ítem, cinquanta un rams de fil de cànem y cosa de una cana de drap, també de cànem.

Ítem, en un sitial, dotse casacas, catorse jupas, vuyt calsas, nou jaquetons, dos cotas y un capot, tot de roba de ibern y estiu, la major part vell y dolent.

Ítem, un llit de peu de gall ab un matalàs, tres traspuntins y una flassada.

Ítem, dos cadiras de balca y un devanell.

Ítem, sis brasarets dolents.

En lo rebost gran que està immediat al terrat cubert

Primo, una salera per salar tocino, ab una porció de sal.

59. *Compendio de la Historia de España. Escrito en francés por el R.P. Duchesne, de la Compañía de Jesús {...} traducida en castellano el R.P. Joseph Francisco de Isla, de la misma Compañía, con algunas Notas críticas, que pueden servir de Suplemento, por el mismo traductor, Amberes 1758.*

60. D.G.P., *Le véritable penitent ou apologie de la penitence, tirée de l'écriture sainte, des saints peres et des conciles*, Colònia 1686.

- Ítem, quatre ollas grans.
 Ítem, tres quaters de cansalada.
 Ítem, unas sexanta lliuras de candelas de seu.
 Ítem, dos botifarrers ab algunas botifarras y llonganissas.
 Ítem, un cossi per salar tocino ab una petita porció de ell.
 Ítem, quatre gerras de terra per posar oli, en las quals hi ha cosa de quatre mallals de oli.
 Ítem, tres burros per escalfar lo llit.
 Ítem, sis talladors y una tauleta per menjar los malalts.
 Ítem, quatre passeras, set cistells y alguns cabassos.
 Ítem, una sort de terrissa.
 Ítem, algunas capsas dolentas, dins las quals hi ha una porció de sal de escuma, fasolas y fasols.

En lo terrat cubert

- Primo, una caixa y, dins de ella, vuyt plegas de serros de cànem, dos flasadas de cotó, una bànova blanca, una cota y jupa de indiana, una cotilla, dos casacots y un tros de panyo vert dolent, tres camisas de dona, un devantal, quatre tovallons dolents, una ermilla, un jaquetè, tres corbatins dolents, quatre fandillas de tela, dos anàguas, tres jaquetans, un vestit de basí rellat y un capoton de bayeta dolent.
 Ítem, dos bànovas blanques.
 Ítem, tres cortinas per los balcons del carrer, ja dolentas.
 Ítem, tres cuxins de pluma.
 Ítem, dos llits, lo un pintat a vert y lo altre nou, sens pintar, y diferents fustas extraviadas de vârios llits y alguns calaxos.
 Ítem, tretse estoras que serveixen per lo estrado, quarto immediat, que trau finestra al carreró y per lo quarto immediat al jardí del primer pis.
 Ítem, diset peluts molt usats.

Estany en dita casa

- Primo, sis platas grans y dos petites.
 Ítem, quatre dotsenas de plats nous rodons.
 Ítem, vint y set plats vells de la mateixa forma.
 Ítem, dos dotsenas de plats otxavats bons.
 Ítem, quatre candeleros regulars y un ab blandons, verga y pàmpol.

Plata en dita casa

- Primo, una sotacopa, de pes quaranta tres onsas y quatre argensos.
 Ítem, altre sotacopa, de pes vint y quatre onsas y un argens.
 Ítem, una escupidera, de pes onse onsas.
 Ítem, unas vinagreras, de pes vint y set onsas y set argensos.
 Ítem, uns salers, de pes vuyt onsas y quatre argensos.
 Ítem, una asafata, de pes trenta y una onsas y tres argensos.

Ítem, dos tasses de gallet, de pes vint onsas dos argensos.

Ítem, sis candeleros, de pes junts setanta cinch onsas.

Ítem, altres dos candeleros y quatre blandons, de pes junt sexanta y dos onsas.

Ítem, dos asafates juntas, de pes cinquanta y cinch onsas y dos quarts.

Ítem, sis marcelinas, de pes juntas cinquanta y dos onsas y tres quarts.

Ítem, dotse cuberts, de pes junts cinquanta y cinch onsas.

Ítem, dos capsas per tabaco, un cistelleta ab cadena y cascavells de plata sobredaurada, una campaneta ab sa cadenilla, quatre civellas de peus y dos de xarretera, dos parells de botons, un reliquiaret ab *Lignum crucis* y dos petites medallas, tot junt de pes onse onsas, tres quarts.

Or, perlas y pedreria existent en dita casa.

Primo, una creu ab son llas y un parell de arrecadas de or, ab diamants engastats sobre plata.

Ítem, un adrés ab sa joya y dos parells de arrecadas de diamants y rubins.

Ítem, tres anells de diamants y rubins.

Lo pes de tot és, a saber, de or y plata unas cinch onsas, dels diamants, uns sis quilats, y dels rubins, uns dos quilats.

Ítem, uns bracelets y collar de perlas finas, de pes tres onsas y set argensos.

Ítem, un adrés consistent en una joya ab son llas, dos arrecadas de tres ametllas y una sortija, tot de diamants, de valor cosa de mil y tres centas lliuras.

Diner efectiu que se trobà existent en dita casa lo die del òbit de dit difunt.

En diferents paratges de la casa, sis mil set centas sexanta nou lliuras, deu sous y vuyt diners.

Interessos que tenia dit difunt en vèrios bastiments y fàbricas

Primo, en poder de Dn. Manuel Miralbell, de Blanes, per a repartir en vèrios bastiments, com efectivament ho estan, mil quatre centas sexanta nou lliuras, divuyt sous y un diner.

Ítem, per lo que interessa en la fàbrica de Mercader y companyia, erigida en Gerona, mil y cinch centas lliuras.

Ítem, per lo que interessa en la barca del patró Benet Vila, de Tossa, cent quaranta lliuras.

Ítem, ab lo patró Joseph Teixidor, també de Tossa, cent cinquanta lliuras.

Ítem, ab los patrons Nicolau Vidal y Jaume Vila, de Tossa, cent vuytanta lliuras.

Ítem, ab los patrons Joan y Benet Moré y Rovira, de Tossa, dos centas lliuras.

Ítem, ab lo patró Francesch Bosch, dos centas lliuras.

Ítem, ab los patrons Barthomeu Vilà y Joseph Moré y Pago, los dos també de Tossa, dos centas vuytanta lliuras.

Ítem, per lo que interessa en lo bastiment del patró Jaume Font anomenat Sant Antoni de Pàdua, per una part de diner, dos centas lliuras.

Ítem, per lo que interessa en lo bastiment o bergantí del patró Benet Noguera anomenat Sant Ramon, en un setsè, set centas cinquanta lliuras.

Ítem, a cambi a raó de un y mig per cent al mes té asseguradas en la companyia dels germans Joan y Francisco Moré y Gelpí, patrons en la que era altre dels companys, interessa en dos mil lliuras.

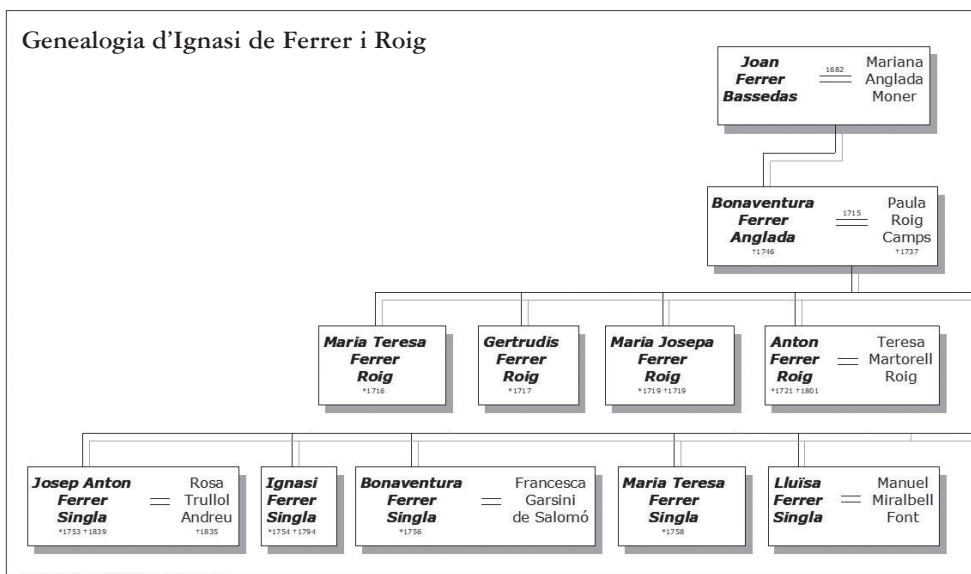
Ítem, per lo que interessa en una barca de pescar dels germans Grau y Gaspar Moreu, patrons de Tossa, tres centas sexanta sis lliuras, tretse sous y quatre diners.

Ítem, ab lo patró Grau Rutllà, cent cinquanta lliuras.

Ítem, per lo que interessa en lo bastiment del patró Grau Moreu anomenat la Verge del Carme y las Ànimas, ab un dotsè, dos centas vuytanta una lliuras, cinch sous.

Ítem, en lo bastiment del patró Gaspar Moreu anomenat Sant Feliciano y las Ànimas, interessa en un dotsè, y per ell en tres centas trenta tres lliuras, sis sous y vuyt diners.

Ítem, ab lo patró Jaume Moré, que feya tots los anys son viatge a Roma, interessa en vuytanta nou lliuras, dotse sous.

Propietats o béns immobles espectants a dit difunt

Primo, en la parròquia del lloch de Sarrià, batllia forana de Gerona, una casa anomenada Hostal del Lladoner, ab totes sas terras, honors y possessions de sas pertinèncias.

Ítem, tota aquella casa o heretat anomenada la casa nova d'en Valls, situada part en lo terme del lloch de Salitja, vegueria de Gerona, y part en lo del lloch de Sant Dalmay, bisbat de Gerona, ab totes sas terras, honors y possessions.

Tot lo que se poceheix perpètuament, y lo que se segueix se poceheix solament a carta de gràcia.

Ítem, tota aquella casa o heretat anomenada lo mas Fàbrega, situat en lo terme del lloch de Riudellors de la Selva, de dit bisbat, ab totes sas terras, honors y possessions.

Ítem, lo mas Negra junt ab lo mas Estrada y Arenyó dirruhits y a dit mas Negra units ab totes sas terras, honors y possessions, situat en lo veynat de Serrallonga, al terme del castell de Brunyola, del referit present bisbat.

Ítem, un cens de trenta lliuras barcelonesas y un parell de gallinas, que fa y presta tots anys Francisco Roca y Compta, sastre de Vilobí.

Ítem, altre cens de tres lliuras, cinch sous y una gallina, que fa y presta tots anys Barthomeu Camps, treballador de Brunyola.

Ítem, dos censos, lo un de tres lliuras vuyt sous y una gallina, y lo altre de tres lliuras, deu sous, que fa y presta tots anys Geroni Oliveras, de Sant Dalmay.

Ítem, altre cens de cinch lliuras y una gallina, que fa y presta tots anys Francesch Solà, treballador de Sant Dalmay.

